
[2007-38-RE i 2008-6-RE](#)

CAUSES 2007-38-RE i 2008-6-RE

Números de registre: 473-2007 i 137-2008. Recursos d'empara

AUTE DEL 25 D'ABRIL DEL 2008

BOPA núm. 41, del 14 de maig del 2008

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atesos els escrits presentats i registrats al Tribunal Constitucional, el 30 d'octubre del 2007 i el 3 de març del 2008, per la representació processal del menor N. E. P. P., mitjançant el qual interposa recurs d'empara contra les resolucions recaigudes en l'expedient de jurisdicció de menors núm. JM-014-4/07, per haver-se produït una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció en el seu vessant dels drets a la defensa i a l'assistència tècnica d'un lletrat, reconeguts a l'article 10 de la Constitució i atès que demana al Tribunal Constitucional que admeti a tràmit aquest recurs, que dicti una sentència que declari la vulneració del dret al·legat, que anul·li totes les actuacions efectuades en l'expedient de jurisdicció de menors núm. JM-014-4/07, entre aquestes totes les resolucions judicials recaigudes i que es retrotreguin les actuacions processals al moment anterior a la data de la declaració del menor davant el Servei de Policia;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítol sisè;

Vist l'informe del Ministeri Fiscal del 28 de novembre del 2007 en relació amb la causa 2007-38-RE;

Vist l'informe del Ministeri Fiscal del 2 d'abril del 2008 en relació amb la causa 2008-6-RE;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Didier Maus;

Considerant que, d'acord amb l'article 34.3 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, es podrà decidir en qualsevol moment de la tramitació d'acumular varis assumptes en un de sol per raó d'identitat o semblança d'objecte, i que en aquest supòsit serà ponent el magistrat que es trobi coneixent de l'assumpte repartit en primer lloc, el Tribunal Constitucional acorda acumular els recursos 2007-38-RE i 2008-6-RE.

Antecedents

Primer

El 8 de setembre del 2007 es va formular una denúncia contra el menor N. E. P. P. per un presumpte delictes d'accés carnal a menors de 14 anys. L'endemà mateix el batlle de guàrdia va autoritzar la seva detenció governativa. Seguidament a aquesta detenció, el Servei de Policia va contactar l'advocat d'ofici, tanmateix no se li va permetre mantenir una entrevista privada prèvia amb el detingut. El Servei de Policia va procedir a la presa de declaració del menor detingut en presència de la seva mare i d'aquest advocat.

El mateix dia, el menor va passar a disposició judicial. En la seva declaració davant el batlle de guàrdia, el menor es va acollir al seu dret constitucional de no declarar i va manifestar que no volia ratificar ni confirmar la declaració prestada davant el Servei de Policia.

Segon

Mitjançant dos autes distints del 9 de setembre del 2007, el batlle de guàrdia va decidir incoar un

procediment de jurisdicció de menors contra N. E. P. P. i va acordar el seu internament provisional.

Tercer

La defensa del menor va apel·lar aquestes dues decisions. Aquesta defensa va presentar un incident de nul·litat d'actuacions abans la resolució de l'apel·lació, que el batlle de guàrdia va desestimar el 8 d'octubre del 2007; el 28 de setembre del 2007, el batlle de Menors va desestimar el recurs d'apel·lació esmentat.

Quart

La defensa del menor va presentar un incident de nul·litat d'actuacions per considerar que s'havia vulnerat el dret a la defensa i a l'assistència lletrada del menor. El 18 d'octubre del 2007, el batlle de Menors va dictar una providència mitjançant la qual acordava no admetre a tràmit l'incident de nul·litat d'actuacions per incompetència de la jurisdicció.

Cinquè

La defensa del menor va apel·lar aquesta decisió i, el 26 d'octubre del 2007, el batlle de Menors va dictar un aute en què declarava la inadmissibilitat del recurs, ja que una providència no es pot recórrer per tal com no és una decisió definitiva o una decisió que resol una excepció del procediment.

Sisè

El 30 d'octubre del 2007, la representació processal del menor va presentar el primer recurs d'empara per haver-se produït una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció en el seu vessant dels drets a la defensa i a l'assistència tècnica d'un lletrat, reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

Setè

El 28 de novembre del 2007, el Ministeri Fiscal va presentar un informe en què s'oposava al recurs d'empara i manifestava que el recurrent disposava encara de mitjans ordinaris per fer valer el seu dret, mitjans que enumera i que demostren que el recurrent no ha esgotat la via judicial prèvia, per tant, d'acord amb l'article 94.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, aquest recurs ha de ser declarat inadmissible a tràmit.

Vuitè

La defensa del menor va presentar igualment un recurs d'apel·lació contra l'aute del 26 d'octubre del 2007 del batlle de Menors. El 7 de desembre del 2007, el Tribunal de Corts va declarar la nul·litat d'actuacions i va ordenar la retroacció de la causa al moment de la presentació de l'incident de nul·litat d'actuacions plantejat davant el batlle de Menors.

Novè

L'1 de febrer del 2008, el batlle de Menors mitjançant un aute va desestimar l'incident de nul·litat d'actuacions per tal com va declarar que s'havia fet un compliment estricte de la normativa legal aplicable que preveu la presència del lletrat i no la seva assistència i que, per tant, no s'havia produït cap vulneració dels drets a la defensa del menor.

Desè

El 3 de març del 2008, la representació processal del menor va presentar un segon recurs d'empara contra les resolucions recaigudes en el marc d'aquest expedient de jurisdicció de menors i va reprendre fil per randa les seves argumentacions i pretensions adduïdes en el primer escrit de recurs d'empara.

En els seus escrits d'empara, aquesta part, després de citar les disposicions de la Constitució, els convenis i declaracions internacionals, la jurisprudència del Tribunal Europeu dels Drets Humans i les lleis i els reglaments vigents al Principat, manifesta que el batlle de Menors ha interpretat que es preveu la presència de l'advocat en la declaració del menor, però no la seva assistència lletrada. Aquesta part s'oposa rotundament a aquesta interpretació i exposa el contingut temporal i el contingut material del dret a l'assistència tècnica d'un lletrat. Segons el seu parer, la Llei qualificada de la jurisdicció de menors té per objectiu garantir d'una millor manera l'assistència del menor de tal manera que aquest dret esdevingui real, efectiu i immediat evitant que es prengui declaració del menor sense aquesta assistència lletrada, la qual cosa implica necessàriament una entrevista prèvia.

Aquesta part també destaca que ha intervingut un canvi dins la pràctica emprada fins ara. L'advocat podia anteriorment mantenir una entrevista prèvia a l'interrogatori amb el menor detingut i considera que quan una pràctica processal més garant dels drets ha estat admesa i aplicada durant molts anys, el principi de previsibilitat ha de permetre esperar que aquesta pràctica se seguirà aplicant i que no serà abolida o alterada de manera arbitrària.

Per acabar demana al Tribunal Constitucional que admeti a tràmit aquest recurs, que dicti una sentència que declari la vulneració del dret al·legat, que anul·li totes les actuacions efectuades en l'expedient de jurisdicció de menors núm. JM-014-4/07, entre aquestes totes les resolucions judicials recaigudes i que es retrotreguin les actuacions processals al moment anterior a la data de la declaració del menor davant el Servei de Policia.

Onzè

El 2 d'abril del 2008, el Ministeri Fiscal va presentar el seu informe sobre la causa 2008-6-RE en què manté exactament la seva posició pel que fa al no respecte de la condició de l'article 94.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional i considera novament que la via judicial prèvia no ha estat exhaurida. El Ministeri Fiscal demana, doncs, la inadmissió a tràmit d'aquest segon recurs.

Fonaments jurídics

Primer

Pel que fa al primer recurs d'empara, podem considerar que en la mesura que el recurs posterior del 3 de març del 2008 (causa 2008-6-RE) es refereix al mateix procediment que el recurs d'empara del 20 d'octubre del 2007 i reprèn el conjunt de les al·legacions i de les pretensions contingudes en el primer recurs, convé declarar que aquest segon recurs d'empara substitueix de fet el primer.

Segon

Pel que fa, doncs, a aquest recurs d'empara, tal com destaca encertadament el Ministeri Fiscal, es pot deduir del desenvolupament de les actuacions d'aquesta causa que el recurrent disposa encara

de mitjans davant la jurisdicció ordinària per fer valer els seus drets. En el marc de l'article 31 de la Llei qualificada de la jurisdicció de menors tindrà la possibilitat de reiterar les seves pretensions, així mateix si les pretensions del recurrent en empara no fossin acordades pel tribunal jutjador, i aquest ordenés l'obertura del judici oral, la defensa del menor pot continuar destacant la pretesa vulneració en l'escrit de qualificació provisional i també en el marc de la vista oral. A més, d'acord amb l'article 54 de la Llei qualificada de la jurisdicció de menors esmentada encara podria presentar un recurs d'apel·lació, si s'escau, contra l'acord del Tribunal de Corts, i seguidament, si s'escau, formular un incident de nul·litat d'actuacions contra aquesta darrera resolució desestimària.

Així doncs, d'acord amb la reiterada jurisprudència d'aquest Tribunal Constitucional sobre aquest punt (veure les causes 2007-17-RE i 2007-18-RE entre altres), el recurrent no ha esgotat les vies de recurs posades a la seva disposició per defensar el dret pretesament vulnerat.

En aquestes condicions, aquest recurs d'empara no aconsegueix les condicions exigides per l'article 94.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional i ha de ser declarat inadmissible a tràmit

Per tot el que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

Primer

No admetre a tràmit els recursos d'empara 2007-38-RE i 2008-6-RE, interposats per la representació processal del menor N. E. P. P. contra les resolucions recaigudes en l'expedient de jurisdicció de menors núm. JM-0014-4/07.

Segon

No hi ha condemna expressa en costes per no existir parts contràries.

Tercer

Notificar aquest aute a la representació processal del recurrent, al president de la Batllia, al president del Tribunal de Corts i al Ministeri Fiscal.

Tercer

Publicar aquest aute, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, el 25 d'abril del 2008.

Didier Maus

Carles Viver Pi-Sunyer

President

Vicepresident

Miguel Herrero de Miñón Pierre Subra de Bieusses

Magistrat

Magistrat